

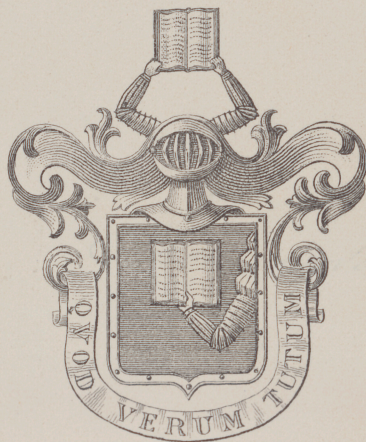
Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

*Evente smukke nye
Elskovs Arier.*

- 1 Lad den grønne Ungdom elske.*
- 2 Men tid lad mig opfarede.*

V box 15:447

Like i B.D

Arnonestveets

Evende smukke nye
Slotts ARIER,

Den Første:

Forestiller den grønne Ungdoms
Forlystelse

Begynder saaledes:

Lad den grønne Ungdom kun
forlyste sig, &c.

Den Anden:

Evende Forliebtes Betragtninger
over hvad de begge er af,

Dg begynder saaledes:

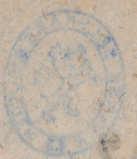
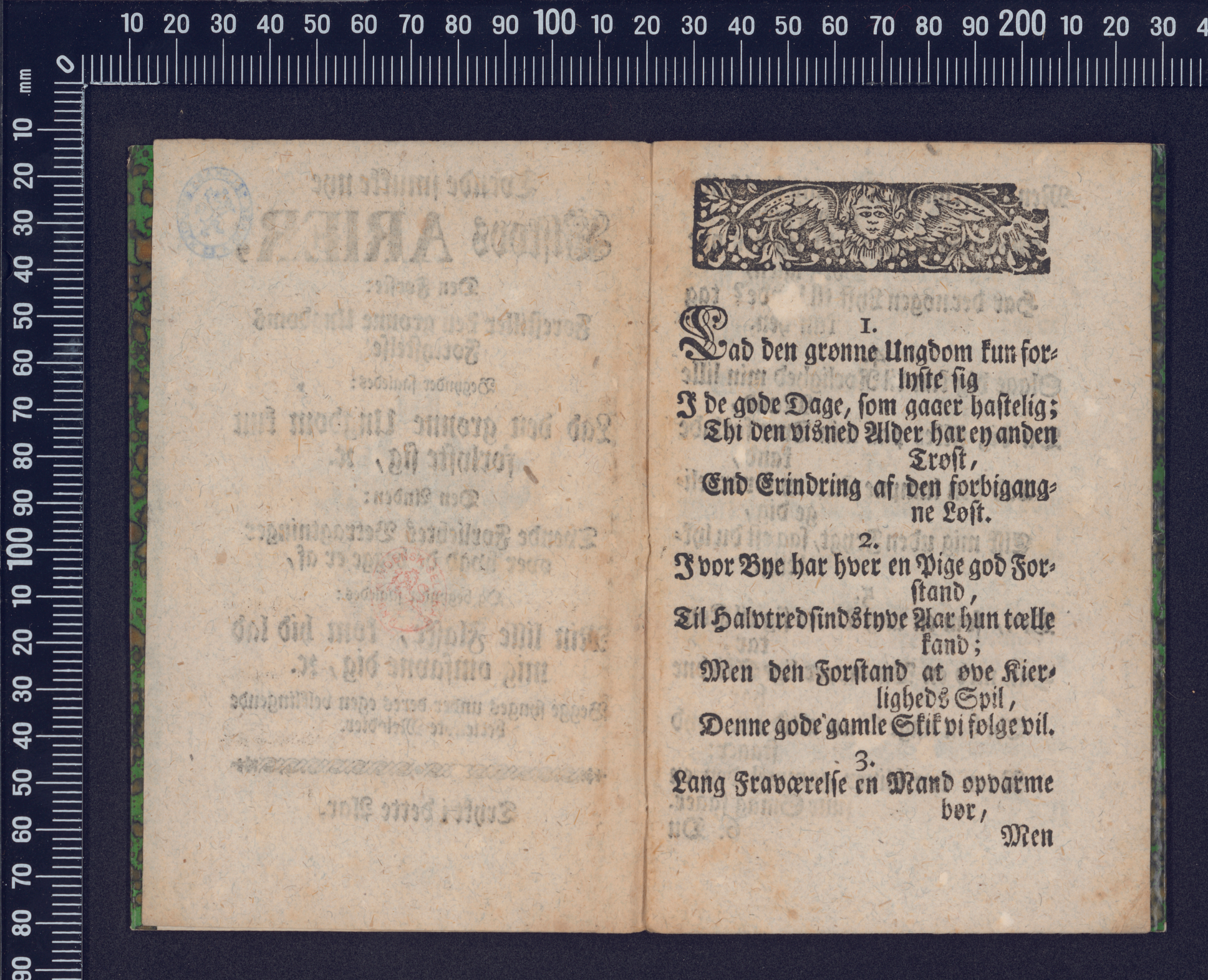
Min lille Flaske, kom hid lad
mig omfavne dig, &c.

Begge synges under deres egen velklingende
bekjendte Melodier.

Trykt i dette Aar.

U.S.A.

V box 15:447

ARREAR

Faint, mostly illegible text in a historical script, possibly Latin or Old Norse, covering the majority of the left page.

I.
Sad den grønne Ungdom kun for-
 lyste sig
 I de gode Dage, som gaacer hastelig;
 Thi den visned Alder har en anden
 Trost,
 End Erindring af den forbigang-
 ne Løst.

2.
 I vor Bue har hver en Pige god For-
 stand,
 Til Halvtredsendsthyve Alar hun tælle
 fand;
 Men den Forstand at øve Kier-
 lighed's Spil,
 Denne gode gamle Skik vi følge vil.

3.
 Lang Fraværelse en Mand opvarme
 bor,
 Men

Men den krumme Kiep mig heel kold-
sindig gior,
Med min Kone fandt jeg her nye
Sorg igien,
Har der nogen Lyst til hende? tag
kun hen.

4.
Glaae dig kun til Koelighed min lille
Mand,
Du dig sikker paa min Troe forlade
land,

Lad den lumpne Kiep en foruroeli-
ge dig,
Elsk mig uden Frygt, saa est du lyk-
kelig.

5.
Den, som en ung Toyte sig til Kone
tar,
Han med en Bintapper lige Skiebne
har;

Ehi den unge Biin altid i Arbejd
staaer:

Naar den bliver gammel den en
suur Smag faaer.

6. Du

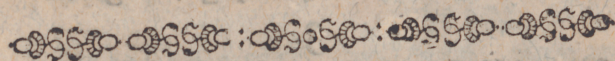
6.

Du som alting med din Konst udret-
te land,
Slaf mig den, som været har min
Fæstemand,
Lystet er vel deylig, men at sove
eller døe,
Er langt bedre, end altid at leve
Nøe.

7.

Ach! hvad Umag maa man en paa-
tage sig,
For at faae en Fæste-Nøe, som lig-
ner dig?

Ach! hvad Glæde er det en at væ-
re din Mand,
Naar man kun for Kieppen sikker
være land.

Den

Den Anden.

I.

Min lille Flaske, kom hid lad mig
omfavne dig,
Naar jeg dig skuer, mit Hierte fry-
der sig,
Naar jeg fornøyet er, est du min
Dyens Lyst,
Og i mit Sind's Bekymringer est
du min Hiertens Trost.

2.

Min lille Flaske, hvem kiender all din
Herlighed?
Du est min Doctor og Apotheker med,
Saa længe du er til est du min be-
ste Ven,
Men naar du mig forlade vil, hvad
har jeg da igien.

3.

Min lille Flaske, hvor herlige Betragt-
ninger

Kand

Kand du mig give, imens jeg hos
dig er,
Du est af Aske giort, jeg selv er ik-
ke meer,
Mit Legem skiont det synes stort,
er kun en Haandsfuld Leer.

4.

Min lille Flaske, hvor læt kand du i
stykker gaae,
Kand og mit Legem ey hastig Skade
faae,
Du uden Fare kand ey taale noget
Stød,
Langt mindre kand jeg holde stand
imod den grumme Dod.

5.

Min lille Flaske, hvor hastig kand det
hende sig,
At du maa sprekke, om man forsyk-
der dig;
Jeg deraf lære vil, at jeg tør drif-
ke saa,
At jeg ey sætter Helsen til, men u-
skad blive maa.

6. Min

